

Test evaluare

Tema 6: Secolul XX: Între democrație și totalitarism. Ideologii și practici politice în România și Europa - Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de trei ore.

SUBIECTUL I

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursele de mai jos:

A. „În primii 20 de ani de după Primul Război Mondial (1914-1918), majoritatea democrațiilor mai mici sau cu populație mai redusă s-au autoguvernate cu un remarcabil succes. În câteva dintre aceste statele ale democrației curente politice s-au opus tendințelor totalitare ale vremii, în timp ce schimbările de ordin constituțional au permis o tot mai mare influență a poporului asupra sistemului de guvernare. Cele mai impresionante progrese ale democrației au avut loc în țările nordice: Danemarca, Norvegia, Suedia și Finlanda.”

(John Barber, Istoria Europei moderne)

B. „Democrația este un sistem bazat pe principiul conform căruia nimeni nu se poate proclama conducător, nimeni nu poate deține putere în mod personal și în mod irevocabil. Tocmai pentru că principiul autocratic este respins, axioma democratică este aceea că puterea omului asupra altor oameni poate fi acordată doar de ceilalți - iar aceasta numai și numai pe baza revocabilității. Așadar conducătorii vor deține această funcție ca urmare a desemnării libere, neîngrădite de către cei care urmează să fie conduși. Cu alte cuvinte, oricând puterea celorlalți de a desemna pe cineva este contrafăcută sau anihilată... democrația dispare.”

(Giovanni Sartori, Teoria democrației reinterpretată)

Pornind de la aceste surse răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți, din sursa A, un conflict militar. 2 puncte
2. Precizați, din sursa B, o informație referitoare la principiul autocratic. 2 puncte
3. Menționați un tip de regim politic și o caracteristică a acestuia la care se referă atât sursa A, cât și sursa B. 6 puncte
4. Scrieți litera corespunzătoare sursei care susține că nimeni nu poate fi conducător autoproclamat, ci doar ales. 3 puncte
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa A, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). 7 puncte
6. Prezentați alte două ideologii din prima jumătate a secolului al XX-lea, în afara celor precizate în cele două surse. 6 puncte
7. Menționați o caracteristică a democrației din România, în a doua jumătate a secolului al XX-lea. 4 puncte

SUBIECTUL al II-lea

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursa de mai jos:

„În iunie 1919 s-a creat Societatea Națiunilor, din rândul căreia România a făcut parte ca membru fondator. Această organizație internațională a avut menirea de a acționa pentru evitarea unei noi conflagrații mondiale și apărarea păcii. (...) România a acționat în sensul creșterii rolului acestei organizații în viața internațională, militând pentru adoptarea unor măsuri concrete de dezarmare, de descurajare a forțelor revizioniste. (...) Ca o expresie a prețuirii de care s-a bucurat politica externă a României, reprezentanții acesteia au fost aleși în conducerea unor organisme ale Societății Națiunilor, iar Nicolae Titulescu a îndeplinit, doi ani consecutiv, în 1930 și 1931, funcția de președinte al Adunării generale a acestui mare for internațional.

(...) România a inițiat sau a contribuit la realizarea unor alianțe bi și multilaterale. Astfel, la 3 martie 1921 a fost semnată Convenția de alianță dintre România și Polonia, prin care cele două state s-au angajat să se ajute reciproc în cazul unui atac neprovocat la granița de răsărit (...). O coordonată fundamentală a politicii externe a României a constituit-o orientarea spre Franța și Regatul Unit. (...) În fapt, Franța și mai ales Regatul Unit au evitat să își ia vreun angajament precis privind apărarea integrității teritoriale a României; pe de altă parte au împins guvernul de la București pe linia unei politici de ostilitate față de Germania, cerându-i să ia măsuri drastice împotriva oricărei organizații care ar preconiza o alianță cu Berlinul.”

(Ioan Scurtu, *Statutul internațional al României după Primul Război Mondial*)

Pornind de la această sursă răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți, din sursă, statul care s-a aliat cu România prin Convenția din 1921. 2 puncte
2. Precizați, din sursă, o informație referitoare la conținutul Convenției din 1921. 2 puncte
3. Menționați, din sursă, organizația internațională creată în 1919 și o personalitate politică. 6 puncte
4. Selectați, din sursă, două informații referitoare la atitudinea Franței și Regatului Unit față de România. 6 puncte
5. Formulați, pe baza sursei, un punct de vedere referitor la acțiunile României în cadrul organizației internaționale, susținându-l cu două informații selectate din sursă. 10 puncte
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia în prima parte a secolului al XX-lea în România s-au manifestat practici politice democratice. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) 4 puncte

SUBIECTUL al III-lea

(30 puncte)

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre regimurile politice din Europa în prima jumătate a secolului al XX-lea, având în vedere:

- menționarea a două cauze care au determinat ascensiunea spre putere a regimurilor totalitare interbelice;
- prezentarea unei caracteristici a democrației;
- menționarea unei consecințe a acțiunilor regimurilor totalitare;
- formularea unui punct de vedere referitor la importanța practicilor democratice și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, evidențierea **relației cauză-efect**, elaborarea **argumentului istoric** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.